

Nr 4.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till vissa ändringar i tulltaxeförordningen, m. m.; given Stockholms slott den 27 november 1953.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att *dels* antaga härvid fogat förslag till förordning om ändring i tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316);

dels ock bifalla det förslag i övrigt, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF.

Per Edvin Sköld.

Propositionens huvudsakliga innehåll.

I propositionen föreslås Sveriges anslutning till en av de avtalsslutande parterna i allmänna tull- och handelsavtalet (GATT) antagen konvention för underlättande av import av varuprover och reklammaterial ävensom av anslutningen betingade ändringar i gällande tulltaxeförordning.

F ö r s l a g

till

förrordning om ändring i tulltaxeförordningen den 4 oktober
1929 (nr 316)

Härigenom förordnas, att 5 § och 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

Nuvarande lydelse:

Föreslagen lydelse:

5 §.

Tullfrihet åtnjutes för:

Tullfrihet åtnjutes för:

o) varuprov och mönster, som vid införseln sakna handelsvärde eller vid tulltaxeringen göras *värdelösa*;

o) varuprov och mönster, som vid införseln sakna *eller hava allenast obetydligt* handelsvärde eller vid tulltaxeringen göras *oanvändbara såsom handelsvara; ävensom, i den mån Konungen därom förordnar, kataloger, prislistor och annat merkantilt tryck rörande varor, som utbjudas till försäljning eller förhyrning från utlandet, eller tjänster rörande transport eller kommersiell försäkring, som erbjudas av en i utlandet etablerad företagare.*

8 §.

1. Tullfrihet under viss tid må på särskild framställning medgivas för:

g) *positiv fotografisk film, utvisande importvaras beskaffenhet eller arbetssätt och avsedd att återutföras, dock endast i den mån Konungen därom förordnar.*

Tullfrihet enligt — — — att utföras.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1954.

¹ Senaste lydelse se beträffande 5 § 1953:169 och beträffande 8 § 1 mom. 1950:193.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 27 no-
vember 1953.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, NORUP, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM.

Efter gemensam beredning med cheferna för utrikes- och handelsdepartementen anför chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, följande.

Internationella Handelskammaren (ICC) antog vid sin kongress i Lissabon i juni 1951 en resolution avseende utarbetande av en konvention rörande behandlingen i tullhänseende av varuprov och reklammaterial. Resolutionen tillställdes de avtalslutande parterna i allmänna tull- och handelsavtalet (GATT) med hemställan att dessa måtte taga i resolutionen berörda frågor under övervägande samt vidtaga de åtgärder, som kunde befinnas påkallade. Ett inom GATT tillsatt arbetsutskott — med bl. a. Sverige som medlem — framlade i oktober 1951 förslag till en konvention för underlättande av import av varuprover och reklammaterial.

De till GATT anslutna staterna har sedermera beretts tillfälle att yttra sig över förslaget, som därefter undergått bearbetning i vissa detaljer. Vid GATT:s sjunde session godkändes texten till en konvention benämnd »International Convention to Facilitate the Importation of Commercial Samples and Advertising Material». Konventionen skall vara öppen för undertecknande och anslutning för de regeringar, som är avtalslutande parter i GATT, för regeringarna i alla medlemsstater i Förenta Nationerna och för regeringen i varje annan stat, vilken Förenta Nationernas generalsekreterare för detta ändamål tillställt ett exemplar av konventionen. Konventionen skall vara underkastad ratificering eller godtagande från signatärregeringarnas sida i enlighet med deras konstitutionella förfarande.

Enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande undertecknades konventionen för Sveriges del den 30 juni 1953. Före utgången av juni månad 1953 hade ytterligare fem stater undertecknat konventionen, nämligen Belgien, Västtyskland (med viss reservation), Grekland, Storbritannien och Förenta Staterna.

Texten till konventionen i svensk översättning torde som bilaga få fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende (*Bilaga*). Den engelska texten torde därest behov därav skulle yppas under riksdagsbehandlingen få av finansdepartementet överlämnas till vederbörande utskott.

Konventionen omfattar femton artiklar. I fråga om det huvudsakliga innehållet må här anföras följande.

Artikel I upptager definitioner. De materiella bestämmelserna återfinnes i artiklarna II—VI. Artiklarna VII—XV behandlar frågor om förenkling av formaliteter, avgörande av tvister, sättet för konventionens ikraftträdande, uppsägning, m. m.

I artikel II föreskrives tullfrihet för varuprover av alla slag under förutsättning, att proverna är av obetydligt värde (negligible value) och avsedda endast för att erhålla beställningsorder. Enligt artikeln må tullmyndigheterna påfordra, att proverna göres oanvändbara som handelsvara genom märkning eller dylikt, dock ej så att deras värde som prover går förlorat. Artikel III behandlar temporärt tullfri införsel av andra prover än de som avses i artikel II. Under vissa i artikeln närmare angivna förutsättningar må tullfrihet för sådana prover åtnjutas under 6 månader. I fråga om fordon och maskiner med ett tullvärde överstigande 1 000 amerikanska dollars har i kontrollsyrte meddelats särskilda villkor. Vidare innehåller artikeln bestämmelser om deposition, ställande av säkerhet, märkning och återutförelse. Artikel IV stadgar befrielse från importavgifter för kataloger, prislistor och annat merkantilt tryck, avseende varor, som utbjudes till försäljning eller förhyrning, eller tjänster rörande transport eller kommersiell försäkring, som erbjudes av en i utlandet etablerad företagare. Å tryckalstren skall tydligt angivas namnet på den utländska firma, som tillverkar (försäljer eller uthyr) varorna eller som erbjuder tjänsterna. Bruttovikten av varje försändelse må icke överstiga 1 kilogram. Enligt artikel V skall temporär tullfrihet åtnjutas för positiv kinematografisk reklamfilm av högst 16 millimeters bredd, som visar beskaffenheten eller funktioneringen hos varor, vilkas egenskaper icke kan tillräckligt demonstreras av prover eller kataloger. En förutsättning för tullfriheten är bland annat, att varje förpackning endast innehåller en kopia av filmen ifråga och icke utgör del av en större försändelse av filmer. Enligt artikel VI skall ingen fördragslutande part tillämpa importförbud eller importrestriktioner beträffande prover, som uppfyller föreskrifterna i artiklarna II—V. Vissa undantag från denna regel är dock stadgade med hänsyn till allmänna moralen, väsentliga säkerhetsintressen, åtlödnaden av lagar eller förordningar avseende utövande av statliga monopol m. m. Artikel VII rekommenderar vissa förenklingar av formaliteter. Avgörande av tvister behandlas i artikel VIII. Frågor om godkännande, ratifikation och anslutning till konventionen är upptagna i artiklarna IX och X. Enligt artikel XI träder konventionen i kraft då femton regeringar deponerat sina urkunder för ratifikation, godtagande eller anslutning. Ikraftträdandet äger rum å trettionde dagen efter dagen för deponerandet av den femtonde urkunden. För varje annan regering sker ikraftträdandet på trettionde dagen efter depositionen av dess urkund för ratifikation, godtagande eller anslutning. Sedan konventionen varit i kraft tre år kan enligt artikel XII varje avtalslutande part uppsäga densamma. Uppsägningen träder i kraft sex månader efter den dag då Förenta Nationernas generalsekre-

terare mottog underrättelse om uppsägningen. Artikel XIII upptager bestämmelser om territoriell tillämpning. Artikel XIV innehåller vissa reservationer och ger bl. a. möjlighet för varje stat att vid undertecknandet eller urkundsdepositionen förklara sig icke vara bunden av särskilt angivna föreskrifter. I artikel XV slutligen behandlas viss underrättelseskyldighet för Förenta Nationernas generalsekreterare.

Yttranden har i ifrågavarande ärende avgivits av *generaltullstyrelsen* dels den 8 juli 1952 över det preliminära förslag, vilket tillställts de till GATT anslutna staterna, dels den 21 maj 1953 över konventionen i dess bearbetade skick. Över den slutliga texten har yttranden även avgivits av *kontrollstyrelsen*, *Sveriges allmänna exportförening*, *Sveriges grossistförbund*, *textilrådet* samt *svenska handelsagenters förening*.

Generaltullstyrelsen har i sitt yttrande den 8 juli 1952 anfört bl. a. följande.

Artikel II.

I Sverige åtnjutes, jämlikt bestämmelserna i 5 § o) tulltaxeförordningen, tullfrihet för varuprov och mönster, som vid införseln sakna handelsvärde eller vid tulltaxeringen göras värdelösa.

De föreslagna tullfrihetsreglerna innebära i förhållande till gällande svenska bestämmelserna en viss utvidgning av tullfriheten. I praktiken torde emellertid utvidgningen bliva av ringa betydelse. En jämkning av texten i 5 § o) tulltaxeförordningen skulle bliva erforderlig, därest förslaget bleve tillämpligt för Sveriges vidkommande.

Artikel III.

Enligt gällande svenska bestämmelser må tullfrihet under viss tid medgivas för varor, som inkomma för att förevisas såsom prov eller mönster och därefter återutföras. Införas sådana prover av fabriksidkare eller köpman, etablerad i land, för vilket den internationella konventionen rörande förenkling av tullformaliteter är tillämplig, skall tullfriheten medgivas för en tid av sex månader från införseln efter allenast muntlig anmälan vid tulltaxeringen, därest vederbörande vid tulltaxeringstillfället företer näringslegitimationsbevis. Medgivandet av tullfriheten lämnas av den som verkställer tulltaxeringen. Är vederbörande icke försedd med näringslegitimationsbevis, skall framställning om tullfriheten göras skriftligen hos distrikttullanstalten i det tulldistrikt, dit varan införes. Bifalles framställningen, utfärdas särskilt bevis däröver (tillståndsbevis). I båda fallen skall vid tulltaxeringen hos tullverket nedsättas ett belopp, motsvarande belöpande införselavgifter, eller ställas säkerhet därför.

Av ovanstående framgår, att förfarandet vid medgivande av temporär tullfrihet är mera omständligt, därest fabriksidkaren eller köpmannen icke är försedd med näringslegitimationsbevis. Slopande av bestämmelserna om näringslegitimationsbevis synes böra medföra sådan författningsändring, att det enklare förfarandet bleve tillämpligt i alla fall, då fabriksidkare eller köpman, etablerad i land, som anslutit sig till den nu föreslagna konventionen, påyrkade temporär tullfrihet för medförda prover. Mot en sådan anordning har Styrelsen icke något att erinra. Avskaffande av näringslegitimationsbevisen skulle vidare medföra viss omformulering av 2 kap. 10 §

4 mom. b) rusdrycksförordningen, enligt vilket författningsrum för närvarande gäller, att, utan hinder av vad i sagda paragraf eljest stadgas, prov på rusdrycker, medförda av vederbörligen legitimerad handelsresande, må införas i vanlig ordning.

Artikel IV.

Kataloger, affärsirkulär och annat merkantilt tryck med svensk text äro i Sverige belagda med tull av 75 öre per kg. I övrigt äro dylika tryckalster i allmänhet tullfria.

Ävägbringande av fullständig tullfrihet för i denna artikel avsedda tryckalster synes lämpligen kunna ske genom utvidgning av bestämmelserna i 5 § o) tulltaxeförordningen.

Artikel V.

För i artikeln avsedd film utgår i Sverige tull med 15 kronor 80 öre för kg. Den ifrågasatta tullfriheten torde kunna ävägbringas genom att omhandlade film upptages bland de varor, för vilka temporär tullfrihet må åtnjutas enligt 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen.

I sitt utlåtande den 21 maj 1953 har generaltullstyrelsen — under hänvisning till att den slutligen fastställda konventionstexten endast i mindre väsentliga delar avvek från det utkast, varöfver styrelsen yttrat sig den 8 juli 1952 — allenast berört vissa detaljer i förslaget.

Kontrollstyrelsen har uttalat, att från de synpunkter kontrollstyrelsen hade att företräda intet syntes vara att erinra mot antagande från svensk sida av den tillämnade konventionen. Styrelsen har framhållit bl. a. följande.

Rusdrycker få enligt gällande rusdrycksförsäljningsförordning till riket införas endast av partihandelsbolaget för rusdrycksförsäljning, d. v. s. aktiebolaget Vin- & spritcentralen, samt, efter tillstånd av kontrollstyrelsen, av systembolag. Om import genom systembolag är i detta fall icke fråga, enär sådan import enligt stadgad praxis icke avser här ifrågavarande varuprover. Spiritcentralens import av rusdrycker kan antingen ske direkt för bolagets räkning eller också utgöras av s. k. privatimport, som sker efter medgivande av spritcentralen och i dess namn samt under medverkan av systembolag. Spiritcentralens egen import omfattar i viss utsträckning prover av rusdrycker. Detta är även fallet med nyssnämnda privatimport, vilken understundom innefattar partier av provsändningar för här i landet verksamma agenter inom sprit- och vinbranschen.

Det nu föreliggande förslaget till konvention upptar i artikel II en bestämmelse om att varuprover som importeras skola befrias från alla importavgifter — d. v. s. utom tullar även andra på varorna vilande avgifter, skatter och acciser. Som förutsättningar för importavgiftens borttagande gäller att proverna skola vara av obetydligt värde och användas blott för införskaffande av order för import av varor av det slag, som proverna representera.

Enligt bestämmelserna i konventionens artikel VI skola konventionens föreskrifter icke hindra tillämpandet av importrestriktioner, nödvändiga för att säkerställa utövandet av statliga monopol. — — —

Framhållas må att, med hänsyn till det i Sverige gällande importmonopolet beträffande rusdrycker, den avsedda befrielsen från tull och i förekommande fall skatt endast synes kunna avse prov av dylika drycker, som

importeras för spritcentralens egen räkning eller efter dess medgivande och under dess medverkan för annans räkning.

Vad angår import av varuprov av exportöl, torde det med hänsyn till gällande förbud mot införsel till och försäljning inom riket av exportöl knappast kunna tänkas komma i fråga att för importfrämjande syfte till Sverige införa prover av nämnda varuslag.

Sveriges allmänna exportförening har, under uttalande av sin livliga anslutning till utformningen av den föreliggande fördragstexten, tillstyrkt Sveriges anslutning till konventionen.

Jämväl *textilrådet* har, under framhållande av att konventionens artiklar överensstämde med rådets principiella inställning, tillstyrkt anslutning till konventionen. Textilrådet anför vidare.

Konventionsförslagets artikel II och III avseende tullfri eller temporärt tullfri införsel av vissa varuprover motsvara i sak nu gällande svenska bestämmelser. Dessa som varit i kraft en längre tid ha enligt Textilrådets erfarenhet uppfyllt rimliga krav på såväl smidighet som säkerhet.

Någon motsvarighet till förslagets artikel IV avseende tullfri införsel av viss mindre kvantitet reklammateriel samt artikel V avseende temporär tullfri införsel av viss film (demonstrationsfilm) finnes däremot icke i den svenska tulltaxeförordningen. Enligt Textilrådets uppfattning bör emellertid — rent logiskt och i enlighet med konventionsförslaget — i artikel IV och V avsedda varor beredas motsvarande tullåttnader, som åtnjutas för varuprov.

Sveriges grossistförbund och *svenska handelsagenters förening* har även förordat anslutning. Grossistförbundet har därvid påpekat, att även om bestämmelserna i konventionen i alla väsentliga delar redan tillämpades i Sverige, konventionen dock torde få betydelse då möjlighet därigenom skapades till mera enhetlig importbehandling i olika länder.

I skrivelse den 1 juli 1953 har Förenta Nationernas generalsekreterare meddelat, att rätten att jämlikt artikel XIV göra reservation beträffande föreskrifter i konventionen begagnats av Västtyskland, vilken stat vid under-tecknandet av konventionen den 12 juni 1953 förklarar, att Västtyskland icke kan anse rostat kaffe, kaffe- och teextrakt samt tobaksvaror inklusive cigarrettpapper som prover av obetydligt värde, varför dylika varor vid införsel till Västtyskland icke kan komma i åtnjutande av de importlättnader som avses i artikel II.

I en inom generaltullstyrelsens revisionsbyrå den 13 juli 1953 upprättad promemoria angående berörda reservation har anförts följande.

I generaltullstyrelsens förslag till författningsändringar ha bestämmelserna om tullfrihet för varuprover av oväsentligt värde avfattats så, att tullfriheten skulle åtnjutas, oberoende av vad som i detta avseende gäller i andra länder. Tulltekniskt torde således den ifrågasatta reservationen vara utan betydelse för Sveriges del. Då reservationen vidare har avseende endast på varor, som praktiskt taget icke äro föremål för export från Sverige, synes ej heller med hänsyn till näringslivets intressen finnas anledning till invändning mot densamma. — Det må i detta sammanhang erinras om, att enligt 28 § lagen ang. statsmonopol å tillverkning och import av tobaksvaror fär-

diga tobaksvaror må införas såsom varuprov endast mot erläggande av stadgad tull. Införsel av cigarrettpapper såsom varuprov må på grund av bestämmelserna i 5 § samma lag ske endast för monopolets utövers räkning. Berörda hinder för tullfri införsel av färdiga tobaksvaror och cigarrettpapper stå i överensstämmelse med bestämmelserna i art. VI punkt 3 i konventionen, enligt vilken punkt importförbud och -restriktioner må föreskrivas, då så erfordras med hänsyn till bl. a. statsmonopol.

Departementschefen. Förevarande konvention åsyftar att genom införande av enhetliga regler för import av varuprov och reklammaterial främja utvidgningen av den internationella handeln. I likhet med de hörda myndigheterna och branschorganisationerna anser jag att Sverige genom anslutning till konventionen bör stödja dessa strävanden. Jag får sålunda tillstyrka att konventionen förelägges riksdagen för godkännande.

I stort sett överensstämmer gällande svenska tullbestämmelser för varuprov och reklammaterial med de regler om tullåttnader, som uppställs i konventionen. För att uppnå full överensstämmelse erfordras endast vissa smärre ändringar i 5 och 8 §§ tulltaxeförordningen. I fråga om utformningen av dessa ändringar ansluter jag mig till generaltullstyrelsens förslag. I överensstämmelse härmed har inom finansdepartementet utarbetats förslag till förordning om ändring i tulltaxeförordningen.

Borttagandet av kravet på näringslegitimationsbevis för handelsresande bör enligt generaltullstyrelsens mening föranleda viss jämkning i 2 kap. 10 § 4 mom. b) rusdrycksförsäljningsförordningen. Frågan härom ävensom frågan om en liknande jämkning i 28 § lagen angående statsmonopol å tillverkning och import av tobaksvaror torde jag få anmäla i annat sammanhang.

Under återopande av det anförda får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå 1954 års riksdag att

a) för sin del godkänna Sveriges anslutning till den av de avtalsslutande parterna i allmänna tull- och handelsavtalet (GATT) antagna texten till en internationell konvention för underlättande av import av varuprover och reklammaterial; samt

b) antaga inom finansdepartementet upprättat förslag till *förordning om ändring i tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316)*.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Otto Winther.

Bilaga.

Internationell konvention för underlättande av import av varuprover och reklammaterial.

Föreliggande konventions signatärregeringar,
vilka äro övertygade om

att antagandet av enhetliga regler för import av alla slag av varuprover (vare sig naturaprodukter eller bearbetade varor) och av reklammaterial kommer att främja utvidgningen av den internationella handeln,
ha överenskommit som följer:

ARTIKEL I.

Definitioner.

I föreliggande konvention gälla följande definitioner:

- (a) uttrycket »importavgifter» avser tullar och alla andra avgifter och skatter, som erläggas vid eller i samband med import, och skall inbegripa alla interna skatter och acciser, som åvila importerade varor; det skall dock icke omfatta avgifter och omkostnader, som begränsas till de ungefärliga kostnaderna för lämnade tjänster, och som icke utgöra något indirekt skydd för inhemska produkter eller en beskattning av importen i fiskalt syfte;
- (b) uttrycket »personer» betyder både fysiska och juridiska personer; och
- (c) hänvisning till en avtalsslutande parts territorium inbegriper dess moderland och varje område, för vars internationella förbindelser den är ansvarig, och vartill konventionen utsträcks att gälla i enlighet med Artikel XIII.

ARTIKEL II.

Befrielse från importavgifter för prover av obetydligt värde.

1. Varje avtalsslutande part skall från importavgifter befria alla slag av varuprover, som införas till dess territorium, förutsatt att proverna äro av obetydligt värde och blott skola användas för införskaffande av order för import av varor av det slag, som proverna representera. Vid fastställandet av huruvida proverna äro av ringa värde, må importlandets tullmyndigheter beräkna värdet på de enskilda proverna eller det samlade värdet av alla prover i en försändelse. Värdena på försändelser, som expedierats av en enda avsändare till skilda varumottagare, skall icke sammanslås enligt denna paragraf, även om försändelserna införas samtidigt.

2. Importlandets tullmyndigheter må kräva, att proverna, såsom villkor för att befrias från importavgifter i enlighet med paragraf 1 av denna Artikel, skola göras oanvändbara som handelsvara genom märkning, rivning, perforering eller annan behandling, dock icke så att deras användbarhet som prover därigenom förstöres.

ARTIKEL III.

Temporärt tullfri införsel av andra prover.

1. I denna Artikel avser uttrycket »prover» artiklar, som representera ett visst slag av varor, som redan produceras, eller äro exempel på varor, vilkas tillverkning planeras, under förutsättning att de:

- (a) ägas av i utlandet bosatt person och importeras enbart i syfte att visas eller demonstreras i importlandet i och för införskaffande av order på varor, som skola levereras från utlandet; och
- (b) icke försäljas eller komma till normal användning utom i demonstrationssyfte eller på något sätt användas för uthyrning eller betalning under tiden de befinna sig i importlandet; och
- (c) avses återutföras i vederbörlig ordning; och
- (d) kunna identifieras vid återutförseln;

det innefattar dock icke artiklar av samma slag, vilka införas av samma person eller sändas till en enda varumottagare i sådana kvantiteter, att de sammantagna icke längre utgöra prover enligt vedertaget kommersiellt språkbruk.

2. Prover som äro belagda med importavgifter skola, då de, med eller utan medverkan av handelsresande, importeras från annan avtalsslutande parts territorium av personer med hemvist i någon avtalsslutande parts territorium få temporärt införas utan importavgifter till varje avtalsslutande parts territorium, under förutsättning att importavgifterna och varje annat belopp, som skall betalas, deponeras eller, om så anses nödvändigt, säkerhet ställas för betalningen. Ingen deposition (annan än sådana, som krävas enligt Artikel VI i denna konvention) må emellertid överstiga summan av importavgifterna med mer än 10 %.

3. För att komma i åtnjutande av de lättnader som förutses i denna Artikel, skola vederbörande uppfylla relevanta lagar och föreskrifter i importlandet liksom tullformalityter, som äro i kraft därstädes. I fråga om fordon samt industri- och jordbruksmaskiner eller -utrustning med ett tullvärde överstigande 1 000 amerikanska dollars (eller motsvarigheten i andra valutor) må importörerna åläggas att uppge destinationen för sådana maskiner, utrustning eller fordon; de må likaså av tullmyndigheterna i importlandet åläggas att när som helst bevisa, att maskiner, utrustning eller fordon befinna sig på de uppgivna platserna. Importlandets tullmyndigheter må försegla sådana maskiner, utrustning eller fordon eller på annat sätt förebygga deras användning under tiden temporär tullfrihet åtnjutes, ävensom begränsa antalet platser, där dessa varor få användas i demonstrationssyfte.

4. Importlandets tullmyndigheter skola som allmän regel såsom nöjaktiga för kommande identifiering av proverna godkänna den märkning, som åsatts dem av en avtalsslutande parts tullmyndigheter, förutsatt att nämnda prover åtföljas av en beskrivande förteckning attesterad av den senare avtalsslutande partens tullmyndigheter. Ytterligare märkning må åsättas proverna av tullmyndigheterna i det territorium dit de importeras, endast om detta enligt dessa myndigheters uppfattning är nödvändigt för att säkerställa identifieringen av proverna vid återutförseln. Märkning, som åsättes prover, må icke förstöra deras användbarhet.

5. Tidsperioden för återutförsel av prover, som äro berättigade till befrielse från importavgifter enligt denna Artikel, må icke vara kortare än sex månader. När perioden för återutförsel har utlöpt, må importavgifter och varje annat till betalning förfallet belopp indrivras för prover, som icke återutförts. Dessa belopp må även före utgången av perioden indrivras för prover, som icke längre uppfylla villkoren i paragraf 1 av denna Artikel.

6. Vid återutförelse inom den tillåtna tiden av prover, som införts jämlikt denna Artikel, skall återbetalning av varje deponerat belopp eller frigivande av varje säkerhet, som ställts i samband med importen jämlikt paragraf 2 av denna Artikel, ske utan dröjsmål vid varje med därför nödvändig befogethet försedd tullanstalt vid gränsen eller i det inre av landet, med förbehåll för avdrag av avgifter och varje annat till betalning förfallet belopp åvilande prover, som icke företetts för återutförelse. Under särskilda omständigheter må emellertid depositionerna återställas på annat sätt, förutsatt att detta sker omgående. Varje avtalsslutande part skall offentliggöra en förteckning över de tullanstalter, som tilldelats ovannämnda befogethet.

ARTIKEL IV.

Tullfri införelse av reklamaterial.

1. Varje avtalsslutande part skall från importavgifter undantaga kataloger, prislistor och kommersiella meddelanden angående:

(a) varor som utbjudas till försäljning eller förhyrning;
eller

(b) tjänster rörande transport eller kommersiell försäkring, som erbjudas

av någon person med hemvist inom en annan avtalsslutande parts territorium, då dylika handlingar importeras från någon avtalsslutande parts territorium under förutsättning, att varje försändelse som införes, antingen:

(i) består av icke mer än ett dokument; eller

(ii) om den består av mer än ett dokument, icke innehåller mer än ett exemplar av varje handling;
eller

(iii) oberoende av antalet handlingar eller exemplar därav, icke överstiger 1 kilogram bruttovikt.

Samtidigt avsändande av ett antal försändelser till skilda adresser i importlandet skall icke utesluta dylika försändelser från denna befrielse, förutsatt att icke mer än en försändelse sändes till varje mottagare.

2. Oavsett paragraf 1 av denna Artikel skall ingen avtalsslutande part vara förpliktad att vid import till sitt territorium undantaga från importavgifter:

(a) kataloger, prislistor och kommersiella meddelanden, vilka icke klart ange namnet på den utländska firma, som framställer, försäljer eller uthyr varorna eller som erbjuder tjänster rörande transport och kommersiell försäkring, till vilka dylika kataloger, prislistor och kommersiella meddelanden hänföra sig;
eller

(b) kataloger, prislistor och kommersiella meddelanden, som inkommit för förtullning till importlandet i förpackningar sammanslagna för senare försändning till skilda adresser i ifrågavarande land.

ARTIKEL V.

Temporärt tullfri införelse för reklamfilmer.

1. Varje avtalsslutande part skall bevilja de lättnader, som förutses i Artikel III i föreliggande konvention under de villkor, som angivas i sagda Artikel, i fråga om positiva kinematografiska reklamfilmer med en bredd icke överstigande 16 mm., som enligt tullmyndigheternas uppfattning nöjakt-

tigt visa sig bestå huvudsakligen av fotografier (med eller utan ljudspår), och som visa beskaffenheten eller funktioneringen hos varor eller utrustning, vilkas egenskaper icke kunna tillräckligt demonstreras av prover eller kataloger, förutsatt att filmerna:

- (a) avse produkter eller utrustning, som erbjudas för försäljning eller förhyrning av en person med hemvist inom annan avtalsslutande parts territorium; och
- (b) äro av natur att lämpa sig för förevisning inför tillämnade kunder men icke för allmän förevisning inför publik; och
- (c) införas i förpackning, som icke innehåller mer än en kopia av varje film, och som icke utgör del av en större försändelse av filmer.

ARTIKEL VI.

Temporärt undantag i importförbud och -restriktioner.

1. Ingen avtalsslutande part skall tillämpa importförbud eller -restriktioner (andra än importavgifter) vare sig bestående av kvoteringar, importlicenser eller andra åtgärder, på införseln från en annan avtalsslutande parts territorium av varor:

- (a) som äro berättigade (eller skulle vara det, om de vore avgiftsbelagda) till befrielse från importavgifter enligt föreskrifterna i Artiklarna II eller IV i denna konvention; eller
- (b) som äro berättigade (eller skulle vara det, om de vore avgiftsbelagda) till temporärt tullfri införsel enligt föreskrifterna i Artiklarna III eller V i denna konvention;

förutsatt att införseln av sådana varor icke föranleder annan betalning än för frakt eller försäkring eller tjänster, som lämnats i importlandet av någon person med hemvist därstädes.

2. I fall, där varor som äro berättigade (eller skulle vara det, om de vore avgiftsbelagda) till temporärt tullfri införsel enligt föreskrifterna i Artiklarna III eller V, skall detta undantag i importförbud och -restriktioner gälla endast för den tidsperiod, under vilken temporärt tullfri införsel är tillåten (eller skulle vara tillåten, om varorna vore avgiftsbelagda). I fall, där återutförsel av sådana varor icke sker inom den tidsperiod, under vilken undantag i importförbud och -restriktioner enligt paragraf 1 av denna Artikel tillämpats, må importlandets myndigheter vidtaga sådana åtgärder, som skulle ha varit tillämpliga, om undantag icke lämnats beträffande importförbud och -restriktioner. För detta ändamål må importlandets myndigheter kräva tillfredsställande garantier såsom nedsättande av en särskild säkerhet utöver varje säkerhet, som nedsatts för betalning av importavgifter.

3. Föreskrifterna i denna konvention skola icke hindra en avtalsslutande part att tillämpa importförbud och -restriktioner:

- (a) nödvändiga för att skydda allmänna moralen och väsentliga säkerhetsintressen;
- (b) nödvändiga för att skydda människors, djurs eller växters liv och hälsa;
- (c) avseende införsel av guld eller silver;
- (d) nödvändiga för att säkerställa åttlydnaden av lagar eller förordningar avseende tillämpningen av tullbestämmelser och utövande av statliga monopol, skydd av patent, varumärken samt litterär och konstnärlig äganderätt;
- (e) nödvändiga för att förebygga bedrägliga förfaranden;

- (f) avseende av fångar framställda varor;
- (g) nödvändiga för tillämpningen av normer eller föreskrifter för klassificering, kvalitetskontroll eller saluförande av varor i internationell handel.

ARTIKEL VII.

Förenkling av formaliteter.

1. Varje avtalsslutande part skall endast upprätthålla ett minimum av formaliteter att krävas i samband med de lättnader, som beviljas enligt föreliggande konvention.

2. Varje avtalsslutande part skall omgående offentliggöra alla bestämmelser, som i detta hänseende införs, på sådant sätt, att det möjliggör för därav berörda personer att sätta sig in i dem och undvika det förfång, som skulle kunna uppkomma vid tillämpning av formaliteter, om vilka de äro okunniga.

ARTIKEL VIII.

Avgörande av tvister.

1. Varje tvist mellan två eller flera avtalsslutande parter rörande tolkningen eller tillämpningen av föreliggande konvention skall så långt möjligt avgöras genom förhandling dem emellan.

2. Varje tvist, som icke avgöres genom förhandling, skall hänvisas till en person eller ett organ varom de tvistande parterna enats, under förutsättning att, om de icke äro i stånd att uppnå enighet, var och en av dessa avtalsslutande parter må anmoda presidenten i Internationella Domstolen att utse en skiljedomare.

3. De utslag, som avkunnats av den person eller det organ som utsetts under paragraf 2 av denna Artikel, skall vara bindande för de berörda avtalsslutande parterna.

ARTIKEL IX.

Undertecknande och ratifikation.

1. Föreliggande konvention skall vara öppen för undertecknande t. o. m. den 30 juni 1953 för de regeringar, som äro avtalsslutande parter i det allmänna tull- och handelsavtalet, för regeringarna i alla medlemsstater i Förenta Nationerna och för regeringen i varje annan stat, vilken Förenta Nationernas generalsekreterare för detta ändamål tillställt ett exemplar av konventionen.

2. Denna konvention skall vara underkastad ratificering eller godtagande av signatarregeringarna i enlighet med deras konstitutionella förfarande; urkunderna för ratifikation eller godtagande skall deponeras hos Förenta Nationernas generalsekreterare.

ARTIKEL X.

Anslutning.

1. Föreliggande konvention skall vara öppen för anslutning av regeringarna i de stater, som angivits i paragraf 1 av Artikel IX.

2. Anslutningen skall göras genom deponering av en anslutningsurkund hos Förenta Nationernas generalsekreterare.

ARTIKEL XI.

Ikraftträdande.

1. Då femton av de regeringar, som angivits i Artikel IX deponerat sina urkunder för ratifikation, godtagande eller anslutning, skall föreliggande konvention träda i kraft mellan dem på trettionde dagen efter dagen för deponerandet av den femtonde urkunden för ratifikation, godtagande eller anslutning. Den skall träda i kraft för varje annan regering på trettionde dagen efter deponerandet av dess urkund för ratifikation, godtagande eller anslutning.

ARTIKEL XII.

Uppsägning.

1. Sedan föreliggande konvention varit i kraft under tre år, må varje avtalslutande part uppsäga den genom en underrättelse om uppsägning till Förenta Nationernas generalsekreterare.

2. Uppsägningen skall träda i kraft sex månader efter den dag, då Förenta Nationernas generalsekreterare mottog underrättelsen om uppsägningen.

ARTIKEL XIII.

Territoriell tillämpning.

1. Varje regering må vid tidpunkten för deponerandet av dess urkund för ratifikation, godtagande eller anslutning, eller vid varje annan tidpunkt därefter, genom en underrättelse ställd till Förenta Nationernas generalsekreterare förklara, att föreliggande konvention skall utsträckas att gälla alla eller något av de områden, för vilkas internationella förbindelser den är ansvarig, och konventionen skall utsträckas att gälla de områden, som angivits i underrättelsen, från trettionde dagen efter den dag, då Förenta Nationernas generalsekreterare mottog underrättelsen eller den dag, då konventionen trädde i kraft jämlikt Artikel XI, beroende på vilken dag som är den senare.

2. Varje regering, som avgivit en förklaring jämlikt paragraf 1 av denna Artikel, varigenom föreliggande konvention utsträckts att gälla något område, för vars internationella förbindelser den är ansvarig, må uppsäga konventionen separat i vad rör detta område i enlighet med bestämmelserna i Artikel XII.

ARTIKEL XIV.

Reservationer.

1. Varje stat må vid tidpunkten för sitt undertecknande eller deponerandet av sin urkund för ratifikation, godtagande eller anslutning förklara, att den icke skall vara bunden av särskilt angivna föreskrifter i denna konvention.

2. Varje stat må vid tidpunkten för en underrättelse jämlikt Artikel XIII om att föreliggande konvention skall utsträckas att gälla något av de områden, för vars internationella förbindelser den är ansvarig, avgiva en sär-

skild förklaring jämlikt paragraf 1 av denna Artikel, avseende alla eller något av de områden, som underrättelsen gäller.

3. Om någon stat avger en reservation mot någon av artiklarna i denna konvention vid tidpunkten för undertecknande, ratifikation, godtagande eller anslutning eller vid tidpunkten för avgivande av en underrättelse jämlikt Artikel XIII, skall Förenta Nationernas generalsekreterare tillställa alla stater, som äro eller må bli va parter i denna konvention, texten till en sådan reservation. Varje stat, som har undertecknat, ratificerat, godtagit eller anslutit sig, innan reservationen göres (eller, om konventionen icke trätt i kraft, som undertecknat, ratificerat, godtagit eller anslutit sig vid tidpunkten för dess ikraftträdande) skall ha rätt att motsätta sig varje reservation. Om ingen invändning mottages av Förenta Nationernas generalsekreterare från någon stat, som är berättigad att göra invändningar, intill nittionde dagen från dagen för hans meddelande (eller från dagen för konventionens ikraftträdande, beroende på vilken av dessa data som är den senare) skall reservationen anses vara godtagen.

4. För det fall att en invändning mottagits av Förenta Nationernas generalsekreterare från någon stat, som är berättigad att göra invändningar, skall han underrätta den stat, som gjort reservationen, om denna invändning och anmoda den att underrätta honom, huruvida den allt efter omständigheterna är beredd att återtaga reservationen, eller om den föredrar att avstå från ratifikation, godtagande, eller anslutning eller från att utsträcka konventionen att gälla för det område eller de områden, som reservationen gäller.

5. En stat som gjort en reservation, mot vilken någon invändning rests enligt paragraf 3 av denna Artikel, skall icke bli va part i denna konvention, med mindre invändningen återtagits eller upphört att gälla enligt vad som föreskrives i paragraf 6; icke heller skall en stat ha rätt att kräva förmånerna i denna konvention i förhållande till något område, för vars internationella förbindelser den är ansvarig, och i förhållande till vilket den gjort en reservation, om någon invändning gjorts mot reservationen i enlighet med paragraf 3 av denna Artikel, med mindre invändningen återtagits eller upphört att gälla enligt vad som föreskrives i paragraf 6.

6. En invändning från en stat, som undertecknat men icke ratificerat eller godtagit konventionen, skall upphöra att gälla såvida, inom en period av tolv månader från dagen för invändningen, den stat som gjort invändningen icke ratificerat eller godtagit konventionen.

ARTIKEL XV.

Underrättelse om undertecknande, ratifikation, godtagande och anslutning.

1. Förenta Nationernas generalsekreterare skall underrätta alla signatär- eller anslutande stater och alla andra stater, som så begära, om varje undertecknande, ratifikation och godtagande av samt anslutning till föreliggande konvention och om dagen för konventionens ikraftträdande samt om varje underrättelse, som han mottagit enligt Artiklarna XII och XIII.

Till bevis härpå ha undertecknade befullmäktigade ombud underskrivit föreliggande konvention.

Uppgjort i Genève den 7 november 1952 på engelska och franska språken, ägande båda texterna lika vitsord, i ett enda original, vilket skall deponeras i Förenta Nationernas arkiv. Förenta Nationernas generalsekreterare skall översända attesterade exemplar därav till alla signatär- och anslutande stater.